

12de JAARGANG, NR. 215
24 MAART 2014

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 BOEKEN

5 PLATEN

Seamus Blake, Jon Irabagon,
Machine Mass, Rumbatá Beat Band,
Kapok, Rue Protzer.
Michael Baird e.a.

11 PODIA

Rein de Graaff Trio, Stageband e.a.

EN VERDER:

14 New York Calling (Roos Plaatsman)

15 De Gouwe Ouwe van...

16 Bestsellers en tips Jazzcenter

JAZZFLITS 216

staat **7 APRIL** op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**HOOFDPODIUM UNESCO JAZZ
DAY 2014 STAAT IN OSAKA**

In de Japanse stad Osaka staat op 30 april het hoofdpodium van de derde International Jazz Day. Op dit podium wordt een openluchtconcert gegeven door tal van jazzprominenten. De internationale jazzdag wordt georganiseerd door UNESCO.

Jazzdagambassadeur Herbie Hancock is blij met de keuze voor Osaka: "In Japan, art is really placed on a high level, and jazz is really honored and accepted as being a fine music — much more in comparison to the States." Omdat Osaka een belangrijke rol in de beginjaren van de Japanse jazz speelde, is deze stad gekozen, aldus Tom Carter, hoogste man van het Thelonious Monk Institute of Jazz. Zijn instituut ondersteunt de UNESCO bij de organisatie van de dag. Bij het grote openluchtconcert, het hoogtepunt van de dag in Osaka, kunnen 12.000 mensen gratis aanschuiven. Het zal ook live te volgen zijn op internet. Onder anderen Herbie Hancock, Wayne Shorter, Kenny Garrett, Dee Dee Bridgewater, Gregory Porter, Roy Hargrove, Marcus Miller, Esperanza Spalding en John Scofield komen naar Osaka. Volgens organisator UNESCO werden vorig jaar in alle 196 aangesloten landen jazzdagmanifestaties gehouden. Ook dit jaar rekt de VN-organisatie weer op zoveel weerklank.
[\(http://jazzday.com/\)](http://jazzday.com/)

Lees Jazzflits op uw tablet

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE SINDS 2003

TOOTS THIELEMANS ZET PUNT ACHTER LOOPBAAN

Toots Thielemans op Jazz Middelheim 2011. (Foto: Tom Beetz)

Na een zorgvuldige afweging, aldus een persbericht van Challenge Records, heeft Toots Thielemans (91) besloten zijn muzikale carrière te beëindigen. Hij voelt zich niet sterk genoeg meer om een heel concert te geven.

Het besluit te stoppen geldt met onmiddellijke ingang. Omdat hij zijn publiek niet wil teleurstellen, zijn alle nog geplande concerten afgelast. Thielemans wil gaan genieten van zijn rust. Hij dankt zijn publiek, concertorganisatoren en collega-musici van over de gehele wereld voor 'alles wat zij hem hebben gegeven'. Hij hoopt te worden herinnerd als een volksjongetje uit Brussel dat een wereldburger werd. Thielemans heeft een zeer rijke loopbaan achter de rug, waarin hij talloze malen werd onderscheiden. Hij mag zonder meer een levende legende worden genoemd. Thielemans werkte met onder anderen Miles Davis, Chet Baker, Charlie Parker, Benny Goodman, Ella Fitzgerald, Quincy Jones en Peggy Lee.

NIEUWS

Marike van Dijk neemt album in New York op

Saxofoniste Marike van Dijk gaat eind april haar tweede album opnemen. Alle composities op de plaat zijn van haar hand. Ze schreef ze speciaal voor de grote bezetting waarmee ze de studio in gaat: vijf blazers, een strijkkwartet en een ritmesectie. Onder anderen drummer Mark Schilders en saxofonist Ben van Gelder spelen mee. Van Dijk bracht haar eerste album in 2010 uit en woont sinds 2011 in New York. Daar wordt de plaat ook gemaakt. De muziek zal het midden houden tussen jazz en hedendaagse klassieke muziek, aldus Van Dijk.

Pablo Held Trio. (Foto: Steve Brookland)

SWR-Jazzpreis voor Pablo Held Trio

Het **Pablo Held Trio** heeft de SWR-Jazzpreis 2014 gekregen. De groep uit Keulen ontvangt een bedrag van 15.000 euro. De jury hoort bij het trio van Pablo Held (p), Robert Landfermann (b) en Jonas Burgwinkel (d) een 'muzikale dialoog van grote overtuigingskracht'. "Beeindruckend ist der gemeinschaftliche Geist des spontanen Improvisierens in dieser Band." Het trio ontvangt de prijs op 8 oktober in Ludwigshafen. De SWR-Jazzpreis is de oudste nog bestaande jazzprijs van Duitsland. Dit jaar wordt deze voor de 34ste keer uitgereikt.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits: <http://www.jazzflits.nl/>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com: <https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

En periodiek via persberichten op onze **digitale informatiezuil** op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

PRIJZEN

Træben met rechts Jens Larsen. (Persfoto)

'TOP DOG' VAN TRÆBEN IN FINALE INTERNATIONAL SONGWRITING COMPETITION

Het nummer 'Top dog' van de Deens/Nederlandse band Træben is in de categorie 'jazz' doorgedrongen tot de finale van de International Songwriting Competition. Het stuk is te vinden op het album 'Push'.

'Top dog' is geschreven door Jens Larsen, de gitarist van Træben. De 'song' moet het in de finale opnemen tegen negen andere songs. In de finale zullen de composities beoordeeld worden door een jury waar onder anderen saxofonist Joshua Redman en pianist McCoy Tyner deel van zullen uitmaken. De International Songwriting Competition is een jaarlijkse wedstrijd, die een groot prestige geniet vanwege de bekende muzikanten in de jury. De winnaars worden dit voorjaar bekend gemaakt.

Beluister 'Top dog' op onderstaande link:
<https://soundcloud.com/traebenofficial/01topdog>

KEEP AN EYE INTERNATIONAL JAZZ AWARD VOOR MSM JAZZ ARTS QUINTET

Het MSM Jazz Arts Quintet heeft 16 maart de finale gewonnen van de wedstrijd om de Keep an Eye International Jazz Award 2014. Deze vond plaats in het Bimhuis in Amsterdam. Op de tweede plaats eindigde Trempera!

Aan de wedstrijd deden studenten van vijf conservatoria mee. De winnende formatie studeert aan de Manhattan School of Music in New York, en nummer twee aan het Conservatorium van Amsterdam. Andere deelnemende conservatoria waren de Temple University (Philadelphia), de Sibelius Academy (Helsinki) en de University of Performing Arts (Graz). In de jury van de wedstrijd zaten onder anderen Jan Jasper Tamboer (jazzjournalist), Willie Jones III, Benjamin Herman, Frank van Berkel (muziekprogrammeur) en Ruud van Dijk (hoofd jazz Conservatorium van Amsterdam). De winnaar kreeg een geldbedrag van 2.500 euro. Het duo EvenSanne (Sanne Huijbregts (voc), Eran Har Even (g)), ontving de aanmoedigingsprijs. De internationale wedstrijd werd dit jaar voor de zesde keer door het Conservatorium van Amsterdam en de Keep an Eye Foundation georganiseerd.

NOMINATIES JJA-AWARDS 2014

De pianisten Muhal Richard Abrams, Herbie Hancock, Randy Weston en saxofonist Phil Woods zijn genomineerd voor een 'Lifetime Achievement in Jazz'-Award van de Amerikaanse Jazz Journalists Association (JJA). Dit jaar zijn in ruim veertig categorieën musici en journalisten genomineerd. De bekroonde musici – te kiezen door ruim 450 JJA-leden – worden 15 april bekendgemaakt. Onder meer zijn genomineerd:

MUSICIAN OF THE YEAR

Craig Taborn, Dave Douglas, Gregory Porter, Matt Wilson, Wadada Leo Smith, Wayne Shorter

UP AND COMING ARTIST OF THE YEAR

Cecile McLorin Salvant, Jonathan Finlayson, Warren Wolf, Matt Mitchell

RECORD OF THE YEAR

'Without A Net', Wayne Shorter Quartet, 'WomanChild', Cecile McLorin Salvant, 'Chants', Craig Taborn Trio

FEMALE SINGER

Cecile McLorin Salvant, DeeDee Bridgewater, Tierney Sutton

MALE SINGER

Andy Bey, Gregory Porter, Kurt Elling

LARGE ENSEMBLE

Darcy James Argue Secret Society, Maria Schneider Orchestra, Mingus Big Band

TRUMPET

Dave Douglas, Kurt Knufke, Terence Blanchard, Wynton Marsalis

TROMBONE

Roswell Rudd, Steve Turre, Wycliffe Gordon

ALTO SAX

Lee Konitz, Miguel Zenon, Rudresh Mahanthappa, Tim Berne

TENOR SAX

Chris Potter, Joe Lovano, Wayne Shorter

GUITAR

Bill Frisell, Mary Halvorson, Pat Metheny

PIANO

Craig Taborn, Keith Jarrett, Matthew Shipp

BASS

Christian McBride, Dave Holland, William Parker

DRUMS

Eric Harland, Jack DeJohnette, Matt Wilson

COMPOSER

Darcy James Argue, Maria Schneider, Wayne Shorter

ARRANGER

Darcy James Argue, Gil Goldstein, Maria Schneider

PODIA

More Socially Relevant Jazz Music Ensemble. (Foto: Joke Schot)

12 POINTS FESTIVAL DIT KEER IN ZWEDEN

Het 12 Points Festival, het festival met aanstormend Europees jazztalent, vindt dit jaar in Umea, Zweden plaats. Onder meer de Nederlandse band The More Socially Relevant Jazz Music Ensemble treedt op. Het festival is van 10 tot en met 12 april.

Het festival wordt dit jaar voor de achtste keer gehouden. Het ontstond in 2007 in Dublin en reist sindsdien door Europa. In totaal twaalf formaties spelen, waaronder LABtrio, de Elin Larsson Group, Violet Spin, Five 38 en het Foyn Trio. Eenieder kon zich voor het festival aanmelden. Een professionele jury maakte de selectie: "Twelve colourful projects have been selected that paint a vivid picture of jazz in Europe, and what it means to be a young musician in 2014." Eerder traden de Nederlandse formaties Knalpot (2010) en Cactus Truck (2013) tijdens 12 Points op. (<http://www.12points.ie/artists/year/2014>)

OVERIG

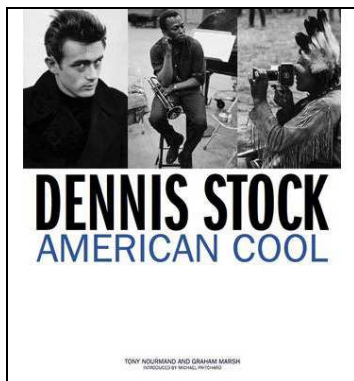
BRUSSELS VOCAL PROJECT BRENGT MET CD ODE AAN PIERRE VAN DORMAEL

Met zijn eerste cd brengt het 'Brussels Vocal Project' een ode aan Pierre Van Dormael. 'The Art Of Love' bevat speciaal voor de groep geschreven stukken van Fabrizio Cassol, Nathalie Lories, Fabian Fiorini, Diederik Wissels, Pierre Vaiana, Pirlly Zurstrassen en Serge Lazarevitch. Elk van hen had een persoonlijke band met de in 2008 overleden gitarist.

Brussels Vocal Project is een a capella-sextet met drie zangers en drie zangeressen: François Vaiana (bariton), Elsa Grégoire (alt), Anu Junnonen (alt), Frédérique Borsarello-Trésallet (sopraan), Jonas Cole (tenor) en Gilles Wiernik (bas). De groepleden schreven voor elke song zelf de teksten. Mede-oprichter François Vaiana. "We gebruiken onze stem om met teksten een verhaal te vertellen dat op zijn beurt een universum creëert door muzikale vervoering." De muziek van het Brussels Vocal Project is niet alleen beïnvloed door de hedendaagse Belgische jazzscene, maar ook door pop, chanson en klassieke muziek. De huidige bezetting van het Brussels Vocal Project bestaat sinds 2012.

JAZZ OP PAPIER

Jan J. Mulder

Dennis Stock, red. Tony Nourmand, Graham Marsh. American cool

London : Reel Art Press, 2013.

288 pag. ; 30x26 cm.

ISBN 978-1-909526-02-0 geb.

met stofomslag.

Prijs £ 45.

DENNIS STOCK: 'EÉN MOMENT KAN GENOEG ZIJN'

De documentaire over Dennis Stock gezien? Zeer de moeite waard. De fotograaf sprak daar over zijn werk en legde aan een groep cursisten uit, wat er goed of fout was aan de hem voorgelegde foto's. Zijn verhaal zat vol uitdagende 'statements'. Foto's moeten voor zichzelf spreken; als ze een achtergrondverhaal nodig hebben keurde hij ze af. Als een foto moet worden bijgesneden, is hij bij voorbaat al niet gelukt. Van manipulaties moest hij weinig hebben. Een forse uitspraak is ook: de kunst zit muurvast.

Dennis Stock (1928-2010) rolde min of meer vanzelf het fotowereldje binnen, werkte vier jaar als leerling bij Gjon Mili (onder meer bekend van de korte film 'Jammin' the Blues'), won een prijsvraag, uitgeschreven door het tijdschrift Life, en trad toe tot de fameuze Magnum-groep, volgens zijn eigen zeggen een ongeordende bende.

Stock was ook jazzliefhebber en zijn 'Jazz Street' (1960) behoorde, met dat van Williams Claxton en Ed van der Elsken, tot de eerste eenmansfotoboeken over jazz. Nat Hentoff, nog altijd actief, schreef bij elke foto een korte kenschets. Als 'De Wereld van de Jazz' verscheen het bij De Bezige Bij in een Nederlandse vertaling van Michiel de Ruyter.

Ik was destijds niet dol op Stocks manier van werken. Je moest kunnen zien, dat de geportretteerde een jazzman was. Wat had je aan een Bob Brookmeyer, poserend op straat met de koffer onder zijn arm, of aan Pee Wee Russell, die zijn hondje uitlaat? Ik wilde foto's zien van jazzmusici met hun toeter aan de mond! In de loop der jaren is mijn waardering voor zijn manier van werken evenwel gestegen. Wat nu pas opvalt is dat de opening en de eindfoto van het boek beeldrijm vertonen: Punch Miller loopt met zijn cornet onder de arm over het trottoir en bassist Bill Crow zeult zijn instrument over de straat. Volgens het commentaar van Hentoff komen ze beiden thuis van hun 'gig' om zes uur in de ochtend. Is deze interpretatie, gezien de context, voor de hand liggend en in de geest van de fotograaf, Hentoff maakt het te bont door er bij Miller aan toe te voegen: "In hem klinkt nog de muziek na en ze is merkbaar in elk van zijn bewegingen." En dat is natuurlijk flauwekul. Bij Crow houdt hij het op de feiten, maar vertaler De Ruyter doet er nog een schepje bovenop met nota bene eenzelfde mededeling: "Zoals alle musici hoort hij de geluiden nog en ze doen hem voortgaan."

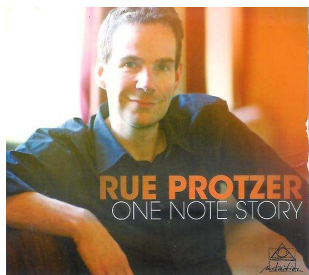
Waartoe dit verhaal over een boek, meer dan een halve eeuw oud? Wel, bij een Engelse uitgeverij verscheen een monumentaal boekwerk met een selectie van Stocks werk uit de jaren 1950-1972. Het bestaat uit 47 hoofdstukken, sommige voorzien van een korte inleiding door de fotograaf zelf. Zijn kracht was dat hij wist door te dringen tot het domein van musici (Louis Armstrong, Miles Davis), acteurs (James Dean, Audrey Hepburn, Marilyn Monroe), het theater (Arthur Miller, Elia Kazan), de 'high society' en in de jaren zeventig de hippies en communes. Hij verkeerde onder immigranten en mensen onderweg, bezocht musea en autotentoonstellingen, festivals en clubs.

Het onderdeel 'Jazz Street' bevat zesentwintig foto's, alle eerder verschenen in voornoemde bundel, op één ongeïdentificeerd shot na: die waarbij twee volwassenen in korte broek op het Newport Jazz Festival van 1957 een glimp proberen op te vangen van Stan Kenton en zijn orkest.

Aanbevolen aan degene die een representatief overzicht zoekt van zijn werk over de eerste twee decennia. Wie alleen de jazzfoto's wil, 130 in totaal, kan voor de Nederlandse editie uit 1960 terecht op de tweedehandsmarkt, waar het wordt aangeboden tegen een alleszins redelijke prijs, variërend van 15 tot 45 euro.

JAZZ OP DE PLAAT

RUE PROTZER One Note Story Intuition

Bezetting:

Rue Protzer (g),
Sebastian Studnitzky (tp),
Lutz Haefner (sax, cl, fl),
Patrick Scales (b),
Christian Lettner (d),
Jesse Milliner (p, keyb),
Juergen Neudert (tb).

De Duitse gitarist Rue Protzer speelde in diverse funk- en rockbands en studeerde later aan het conservatorium van Nürnberg. Als 'sideman' deed hij mee op een stuk of vier cd's met onder anderen trompettisten Ack van Rooyen en Randy Brecker, en met saxofonist Lee Konitz.

'One Note Story' is het eerste album onder zijn eigen naam. Protzer speelt akoestische en elektrische gitaar. De laatste is een Fender Stratocaster die als een typische rockgitaar tamelijk ongebruikelijk is in jazz. Dat daarmee deze cd een rock- of funk-karakter heeft kan echter niet worden gezegd. De meeste nummers zijn nogal tam, en het lukt Protzer niet altijd om weg te blijven van gedreutel. Dat heeft veel te maken met het rustige om niet te zeggen gezapige karakter van de muziek die geknipt is voor een lounge-café. Het Miles Davis-achtige trompetje van Studnitzky draagt daar ook nog eens zijn steentje aan bij en het is vooral saxofonist Lutz Haefner die de muziek in leven houdt. Protzer is zelf een 'sideman' op zijn eigen album. Weinig op de voorgrond tredend, met hier en daar een doorkijkje naar de gevoelige gitarist in hem, die zoals in het titelnummer, een grote mate van emotionaliteit aan de dag kan leggen. Aangenaam en niet storend is dit typisch muziek voor een wat groter publiek dat een niet al te uitgesproken vastomlijnde smaak heeft. Voor veel 'hard-core' jazzliefhebbers zal 'One Note Story' misschien net iets te liefelijk zijn.

Tom Beetz

Bekijk het titelnummer: <http://bit.ly/1iHxEn>

MACHINE MASS FEAT. DAVE LIEBMAN Inti MoonJune

Bezetting:

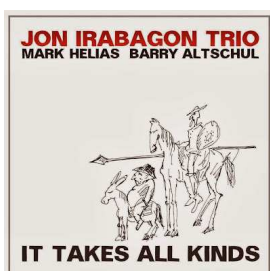
Dave Liebman (ss, ts, houten fl),
Michel Delville (g, g-synth, elektronica),
Tony Bianco (d, perc, loops)
+ Saba Twelde (voc).

Bekijk een video over de cd:
<http://bit.ly/1noSr3Z>

Het gebeurt niet zo vaak dat een gast bij de eerste opnamesessie al klinkt als een vast bandlid. Het lukt saxofonist Dave Liebman op 'Inti' echter uitstekend bij het duo Machine Mass. De Luikse gitarist Michel Delville en de Amerikaanse 'expat', drummer Tony Bianco, maakten al eerder een cd onder de naam 'Machine Mass', met saxofonist/fluitist Jodi Grognard als derde man ('As Real As Thinking', ook voor MoonJune). Dat album viel toen op door het intelligente gebruik van elektronische apparatuur zoals een loopstation, laptop en gitaarsynthesizer. Het trio klonk hierdoor veel groter, zonder dat je het idee kreeg dat je naar elementen uit blik zat te luisteren. Dat gebeurt hier opnieuw, vooral door de basloops die Bianco neerzet, en die zo lang zijn dat je niet de indruk krijgt dat je iets repetitiefs voorgeschoteld wordt. Samen met Bianco's bijzondere drumspel, dat een brug slaat tussen rock en freejazz, en de soms zwaar gevormde gitaar van Delville ontstaat een grootsteeds gevoel. Liebman voelt zich daarin als een vis in het water - hij was niet voor niets de saxofonist in de elektrische band van Miles ten tijde van 'On The Corner'. Met zijn sopraan priemt hij door het gitaar- en drumgeweld heen en met zijn tenor danst hij mee met de verrassende net-niet-'grooves' van Bianco (zoals in het duet in 'Utoma'). Het klinkt allemaal stevig, rauw en gespierd. Maar dat het trio ook subtiel uit de hoek kan komen, blijkt uit de verrassende versie van Joe Zawinuls 'In a silent way', met sitarklanken uit de gitaarsynthesizer en Liebman op houten fluit. Mysterieus en ingetogen zonder zweverig te worden. Het maakt van 'Inti' een opwindende plaat, die Delville terecht beschouwt als zijn beste tot nu toe. Het valt daarom te hopen dat deze triobezetting nog een lang leven beschoren is.

Herman te Loo

JON IRABAGON
It Takes All Kinds
 Jazz Werkstätt/Irabbagast Records

Bezetting:

Jon Irabagon (ts),
 Mark Helias (b),
 Barry Altschul (d, perc).

RUMBATÁ BEAT BAND
Once Again
 Camina Records

Bezetting:

Joe Rivera, Rik Mol (tp),
 Frans Cornelissen, Kees Adolfsen (tb),
 Jasper van Damme (as),
 Efraïm Trujillo (ts),
 GerritJan Binkhorst (bars, fl),
 Marc Bischoff (Fender Rhodes, keyb),
 Anton Goudsmit (g),
 Dave Breidenbach (b),
 Cyril Directie (d),
 Jaime Rodriguez (perc).

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT

Sinds hij in 2008 de Thelonious Monk Competition won, is het snel gegaan met saxofonist Jon Irabagon. Op 'It Takes All Kinds', zijn nieuwe trioalbum, met grootbassist Mark Helias en drumveteraan Barry Altschul straalt hij autoriteit uit. Hij kent de geschiedenis van zijn instrument als zijn broekzak en dat verschaft hem een enorm vocabulaire om zijn muzikale fantasie mee onder woorden te brengen.

'Irabagon zet zijn enorme virtuositeit voortdurend in voor muzikale doeleinden. Het wordt nooit een truc.'

Hij beperkt zich hierin niet tot één genre, getuige de twee ongeleide solo's die het nummer 'Quintessential kitten' als boeksteunen schragen. In de opening verkennt hij het terrein dat Sonny Rollins heet en aan het eind neemt hij de verworvenheden van Evan Parker als uitgangspunt voor zijn eigen verhaal. Want hij zet zijn enorme virtuositeit voortdurend in voor muzikale doeleinden. Het wordt nooit een truc of een doel op zich en dat maakt dit album des te indrukwekkender. Helias en Altschul zijn de sensitieve partners die hem op zijn kronkelige wegen perfect kunnen volgen, of onderweg nieuwe zijpaden suggereren om in te slaan. Het resultaat is subtiele muziek voor fijnproevers met gevoel voor humor. Want ook de geestige kant van Irabagon (die we vooral kennen van zijn rol in het kwartet Mostly Other People Do The Killing) is hier speels-muzikaal aanwezig, bijvoorbeeld in het springerige thema van 'Cutting corners'.

Herman te Loo

Bekijk dit trio live: <http://bit.ly/1qBQG2v>

Rumbatá is uit den dode opgestaan. Vijf jaar geleden werd de band de nek omgedraaid doordat de subsidie werd afgekapt. Nu is percussionist Jaime Rodriguez terug met de Rumbatá Beat Band. Wel is de bezetting fors kleiner. Geen tweeëntwintig, maar 'slechts' twaalf man telt de wederopstanding. Waaronder zeven blazers en twee slagwerkers. Nog altijd genoeg voor een stevige Zuid-Amerikaans gekruide maaltijd.

De stukken op het nieuwe album 'Once Again' rollen met eigentijdse snelheid over je heen. Dat is dus wel twee slagen sneller dan je gewend was. Dat is het nieuwe. Ondanks dat blijft de muziek heel genuanceerd. De stukken komen op een na uit de kokers van vier leden van het orkest. Het negende, 'Light to dark' in een arrangement van Frans Cornelisse, is van de in januari overleden Engelse gitarist Ronnie Jordan. Een gedragen exposé dat na de introductie door Anton Goudsmit op zijn gitaar, door Jasper van Damme op alt wordt uitgewerkt. Als laatste stuk op de cd, is het een fraaie 'cooling down'.

'De muziek rolt met eigentijdse snelheid over je heen'

Vooral de stukken die Marc Bischoff aanleverde, gloeien dat het een lust is. Jaime Rodriguez biedt met zijn bijdragen met dezelfde inzet en felheid tegen hem op. GerritJan Binkhorst zorgt voor wat meer rust in de tent. Zijn stukken ontstaan bepaald niet in het geheel. Vooral zijn fluitspel dwingt rust af. In Cornelissens hoekige 'Sco-Fields' neemt Anton Goudsmit de speelstijl van de gelijknamige gitarist op de korrel. Een cd die de Latijns Amerikaanse-muziek in Nederland een fikse injectie geeft.

Hessel Fluitman

Bekijk een filmpje over de Rumbatá Beat Band:
<http://bit.ly/1fCvaSz>

KAPOK**Kapok****Buzz / Challenge****Bezetting:**

Morris Kliphuis (frh, cnt),
Timon Koomen (g),
Remco Menting (d).

MICHAEL BAIRD**Logo Rhythms****SWP Records****Bezetting:**

Michael Baird
(roto-toms, bongo's, tamboerijn, synth).

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT

Is het een glissandoloze trombone? Of een overmaatse trompet? Morris Kliphuis (1986) behoort tot de weinigen die jazz spelen op de hoorn. U zult vaker een viool in de jazz tegenkomen. Kliphuis heeft dan ook bijzonder weinig hoornisten als voorbeeld. Dat betekent dat hij een uniek geluid heeft. Hij speelde onder anderen met Kytteman en is een vaste en boeiende waarde in het New Rotterdam Jazz Orchestra. Kliphuis is de man achter Kapok, een trio dat eerder een succesvolle cd opnam met de titel 'Flatlands'. Maar nu dus een album dat gewoon de naam van de groep draagt.

Naast de zeldzaamheid van het gebruik van de hoorn, valt tijdens optredens ook op dat de microfoon altijd schuin achter de bespeler staat. Dat komt omdat de beker van het instrument naar achteren gericht is. De plaat laat een groter geluid horen dan aanvankelijk verwacht.

Het trio zorgde zelf voor uiteenlopende, maar wel samenhangende composities, met veel ruimte voor improvisatie. Maar de meeste stukken schreef Kliphuis alleen. Overigens studeerden ze alle drie aan het conservatorium. Opvallend zijn de wendingen die het trio neemt. Drummer Remco Menting houdt niet alleen tijdens het drummen van regelmaat: hij studeert ook biometrische wiskunde! Ook speelt hij cajon.

De cd is opgenomen in Kasteel Beverweerd in Werkhoven en opent met het vrolijke 'Americana'. Daarna bevat 'Lesotho' typisch Afrikaanse fundamenteën. 'Day of the tentacle' lijkt een vlot ritje op de snelweg. Maar plotseling besluit Timon Koomen om halverwege om te keren en zigzaggend tegen het verkeer in te scheuren. 'Abraxas' heeft lange lijnen en het trio maakt speels gebruik van de akoestiek. Tijdens dit stuk spelen twee gasten mee: Floris van der Vlugt en Mete Erker op sopraansaxofoons.

Peter J. Kortens

Bekijk 'Lesotho' live: <http://bit.ly/1iBdgY2>

Als er in Nederland één improviserende drummer met inzicht in Afrika is, dan is het de Utrechter Michael Baird wel. Hij groeide op in Zambia en hield een levenslange muzikale liefdesband met het continent. Op zijn eigen label SWP Records gaf hij diverse cd's uit met opnamen van de Britse ethnomusicoloog Hugh Tracey. Voor het nieuwe mini-album 'Logo Rhythms' verdiepte de slagwerker zich in de muziek van de Roto-Bongi. Deze stam uit het noorden van Congo werd jarenlang als uitgestorven beschouwd. Maar er bleken, aldus het persbericht bij de cd, toch nog een paar leden te leven aan de grensrivier met de Centraal Afrikaanse Republiek, de Ubangi. Of was het nou een zolder in Brussel? Baird weet als altijd humor en serieuze muzikaliteit te mengen, want de melodieuze polyritmen van 'Logo Rhythms' klinken erg Afrikaans maar tegelijk ook Westers. Het instrumentarium (voornamelijk goed gestemde roto-toms) draagt daar zorg voor. De negen korte nummers zijn soms opzwevend ('Musungu kalela'), dan weer wat rustiger van aard ('Kundi afternoon'). Als extra melodiestem voegt Baird soms wat synthesizerklanken toe, maar meestal zijn de ritmische melodieën op de kunststofvellen ruim voldoende om de aandacht vast te houden. Zelfs voor ADHD'ers, want het plaatje duurt maar zeventien minuten.

Herman te Loo

Luister naar een cd-fragment:
<http://bit.ly/OrzWwg>

TRIO JOHAN CLEMENT
Some Other Time
 Eigen beheer

Bezetting:

Johan Clement (p),
 Bart de Nolf (b),
 Luc van den Bosch (d).

**SIMON NABATOV/
 MATTHIAS SCHUBERT**
Descriptions
 Leo Records

Bezetting:

Simon Nabatov (p),
 Matthias Schubert (ts).

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT

Geheel onverwachts kwam deze cd van Johan Clement door mijn brievenbus geschoven. Blijkt die pianist al achttien cd's achter zijn naam te hebben staan. Zelfs heeft hij in 1991 met de Amerikaanse zangeres Dee Daniels al eens een cd opgenomen. 'Some Other Time' is gevuld met prachtig ruimtelijk opgenomen rijpe muziek. Het album bevat een reeks 'standards' en een enkele eigen compositie. Met 'You can see' van Monty Alexander voert Johan Clement je zijn weldadige wereld binnen. Van die wereld maken ook twee stukken uit het repertoire van Bill Evans ('The two lonely people' en 'Time remembered') deel uit. Clements warme, bijna tedere aanpak van deze thema's is tekenend voor de sfeer op de cd. Ook Wayne Shorters 'This is for Albert' staat op 'Some Other Time'. Hij droeg het op aan Bud Powell (ook pianist Misha Tsiganov speelt het op zijn cd, die elders in deze Jazzflits wordt besproken; samen met Seamus Blake op tenorsax). Het origineel is van de Jazz Messengers, maar Johan Clement moet zich er alleen mee redden. De Jazz Messengers nemen strikt de rusten in acht, maar Clement bindt de noten en creëert daarmee warmte.

**'Het trio werkt harmonieus samen
 en het is goed toeven in hun muzikale wereld'**

Tegen het eind van de cd laat Clement toch even zijn tanden zien in 'Joshua' van Victor Feldman. Niet met de 'bite' van Miles Davis c.s. op 'Four & More', maar tijdens die opname was de sfeer tussen de muzikanten dan ook om te snijden. Hier is de samenwerking in het trio harmonieus. Tekenend voor de cd. Met de uitsmijter 'Blues for 'MI' eindigt het album in 'up tempo'.

Hessel Fluitman

Maak hier kennis met het trio van Johan Clement:
<https://www.youtube.com/watch?v=aK5dfPMuHKc>

Het is eigenlijk heel vreemd dat er van dit duo nooit eerder plaatopnamen zijn gemaakt. Pianist Simon Nabatov en tenorsaxofonist Matthias Schubert zijn twee kanonnen uit de improvisatiescene van Keulen en ze kennen elkaar al dertig jaar. Ze hebben in diverse combinaties muziek gemaakt, en twee jaar geleden verscheen bij Leo Records nog 'Square Down' met cellist Ernst Reijseger als derde man. Nu zijn ze dus eindelijk alleen met z'n tweeën in een volledig geïmproviseerde setting. En daarin laten ze horen grootmeesters te zijn in dit metier. Nabatov is een klavierleeuw met een gedegen klassieke opleiding die de piano letterlijk van binnen en van buiten kent. Soms dendert hij over de toetsen en geselt ze als een bezetene, maar hij kan ze ook liefkozen als een gevoelige minnaar. Schubert bezit de lyriek van zijn beroemde naamgenoot Franz, maar schaamt zich er niet voor om zijn tenorsax van tijd tot tijd te laten loeien als een sloopstoeter. Met dit uitgebreide vocabulaire bouwt het tweetal aan boeiende vertellingen die de luisteraar met oorstrelende flirts verlokken of hem juist bang maken, heel erg bang.

Herman te Loo

Hier is een filmpje van hetzelfde concert:
<http://youtu.be/dtcUzF4zNU8>

Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT KORT

MISHA TSGANOV The Artistry Of The Standard Criss Cross

De Russische pianist Misha Tsiganov woont al meer dan twintig jaar in the States. Dat geldt ook voor zijn, op 'The Artistry Of The Standard' meespelende, landgenoten Alex Sipiagin (trompet, bugel) en Boris Kozlov (bas). De cd werd opgenomen in januari 2013. Voor het album heeft Tsiganov bestaande stukken gekozen. Hij heeft die speciaal gearrangeerd met de leden van zijn kwintet in het achterhoofd. Stukken die de revue passeren zijn: 'Get out of town' van Cole Porter, 'Ah-leu-cha' Wes Montgomery, Wayne Shorters 'Fall' en 'This is for Albert'. Niet de veiligste keuze om een cd mee te vullen. Maar de vijf spelen zich met overgave door de arrangementen heen. Bassist Kozlov en drummer Edwards zorgen voor een spannende ondergrond. De muziek is transparant en toegankelijk. Ondanks dat er her en der oneven maatsoorten worden gebruikt. Tsiganov heeft er voor gezorgd dat de stukken bekend en toch nieuw klinken. De cd wordt rondgebreed met de ballad 'Make sure you're sure' van Stevie Wonder. Als altijd bij het label Criss Cross biedt 'The Artistry Of The Standard' degelijke eigentijdse jazz van hoog niveau.

Hessel Fluitman

Bekijk en beluister Tsiganov en Sipiagin als duo:
<http://bit.ly/1fCpebY>

KHASO'GI Ay° Veto Records

Het Zwitserse Veto Records komt weer met een verrassende band die zich op het grensgebied van avant-rock en improvisatie begeeft. Khaso'gi is het geesteskind van drummer/componist Vincent Glanzmann en zijn composities zitten slim en spannend in elkaar. Soms zijn er lange experimentele stukken improvisatie die ineens openbreken in een heftige 'rockgroove'. Op andere momenten lijkt de groep af te stevenen op psychedelica in de richting van de vroege Pink Floyd. Of schuren de haaks op elkaar staande ritmes lekker tegen elkaar zoals ze dat in de hoogtijdagen van Captain Beefheart deden. Vervreemdende, Afrikaans aandoende stemmetjes, knisperende elektronica, soepele drumcadansen, het is er allemaal in de boeiende collages van Khaso'gi.

Herman te Loo

Op de site van Veto Records zijn wat soundclips te horen:
<http://bit.ly/1eaLrlc>

BLAZING FLAME Play High Mountain Top Leo Records

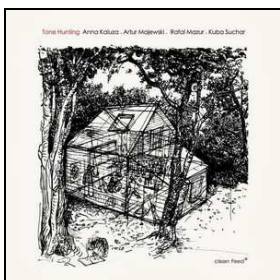

Naar aanleiding van de laatste cd van de Engelsman Steve Day, 'Strewn With Pebbles', sprak ik de hoop uit dat zijn volgende plaat beter zou zijn. De bezetting van zijn nieuwe groep, Blazing Flame, ziet er veelbelovend uit. Pianist Keith Tippett en zijn zingende levenspartner Julie Tippetts zijn grote namen in de Britse jazzscene. Helaas slagen zij er niet in om 'Play High Mountain Top' te redden van de ondergang. De zang wordt namelijk gedomineerd door Day, die nog even vals is als op het vorige album. Dat is jammer, want zijn teksten snijden wel degelijk hout, in een balans tussen humor en ironie enerzijds en politieke betrokkenheid en cultuurkritiek anderzijds. Je zou de muziek graag de moeite waard willen vinden, maar die is het gewoonweg niet. De blazers zijn bovendien af en toe al even onzuiver als de zang van Day. Laat de man gewoon weer zijn teksten ritmisch spreken en wat kritischer zijn over het eindresultaat van zijn ensemble.

Herman te Loo

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzfliits>.

**KALUZA/MAJEWSKI/MAZUR/
SUCHAR**
Tone Hunting
Clean Feed

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT KORT

Nog altijd staat het model van het klassieke kwartet van Ornette Coleman garant voor muziek die ergens over gaat. Het is voor de beoefenaars van vrije improvisatie een even werkbare vorm als het 'Great American Songbook' voor mainstream-jazz-groepen. Daarom grijpt dit gelegenheidskwartet van de Duitse altsaxofoniste Anna Kaluza met drie muzikanten uit het Poolse Wrocław ook terug op die formatie. De heldere altsaxofoon van Kaluza en de onopgesmukte trompet van Artur Majewski zitten elkaar op 'Tone Hunting' vaak in contrapunt achterna. Met speels gemak laten ze melodieën over elkaar heen buitelen alsof die op papier zijn uitgedacht. De kneedbare akoestische basgitaar van Rafal Mazur en de polyritmische drums van Kuba Suchar spelen in op de aanwezige lichtvoetigheid. Of er nu wordt voortgebouwd op een swingachtige basis of er opener structuren worden verkend, er wordt voortdurend goed geluisterd. Want wie te veel noten speelt, zit een ander in de weg, en dat wil dit viertal niet. Het resultaat is daarom collectief en niet egotrippend van aard.

Herman te Loo

ALBAN DARCHE L'ORPHICUBE
Perception Instantanée
Yolk Records

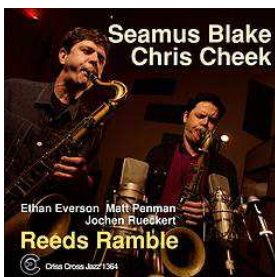

Er zijn van die groepen waar je onmiddellijk vrolijk van wordt. Het nonet L' Orphicube van de Franse altsaxofonist Alban Darche hoort wat mij betreft nu ook in dit rijtje thuis. Met 'Perception Instantanée' levert hij een smakelijk mengsel van stijlen en genres af dat voldoende eigen smoel toont om te overtuigen. Met een scheut uit de bocht vliegende tango ('Paso doble'), een vleugje elegante reggae ('Miramas reggae'), een eerbetoon aan de dwarse Braziliaan Hermeto Pascoal ('La Pasacoalaise'), imaginaire filmmuziek ('Mon tribut à Tim Burton') en de nodige dadaïstische humor ('Abécédaire') staat er een programma dat luchtigheid met diepgang combineert. Bovendien is de musette nooit ver, waarmee Darche zijn Franse 'roots' volledig de ruimte gunt. De band doorspekt de composities met solo's die ertoe doen, zonder dat iemand zich nadrukkelijk in de kijker wil spelen. Soms dringt zich door dit alles de vergelijking met I Company van Bo van de Graaf op. Typisch Europees, dus, en wederom een overtuigend bewijs dat improvisatie niet per se vanuit Amerikaanse jazzmodellen hoeft te komen.

Herman te Loo

Luister hier naar cd-tracks: <http://bit.ly/1oDWExT>

SEAMUS BLAKE
CHRIS CHEEK
Reeds Ramble
Criss Cross

Van de saxofonisten Seamus Blake en Chris Cheek is bij het label Criss Cross de cd 'Reeds Ramble' verschenen. Ze nemen daarop een reeks stukken van anderen voor hun rekening, maar ook enkele nieuwe van eigen hand. Het zijn stuk voor stuk springerige composities. Te beginnen met het Braziliaanse 'Na carreira'. In '1974 Blues' van Eddie Harris dansen de saxen op een 'steady' akkoorden-'groove'-je van pianist Ethan Iverson en voortvarend drumwerk van Jochen Rueckert. Na het wat temerige 'Blue moose' van Chris Cheek met een 'country'-gevoel ('moose' is een bijnaam van Seamus Blake), volgt het lekker frisse en 'bopperige' 'De Dah' van Elmo Hope. En een voorzichtige uitvoering van de Brian Wilson-ballad 'Till I die'. Het gelaagde zangwerk van de Beach Boys wordt hier uitgevoerd door de twee saxen. Een brede en gevarieerd opgezette cd.

Hessel Fluitman

Blake en Cheek live: <http://bit.ly/1etnGos>

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP HET PODIUM

REIN DE GRAAFF TRIO ABRAHAM BURTON JOHN MARSHALL

Bezetting:

John Marshall (tp, bu),
Abraham Burton (ts),
Rein de Graaff (p),
Marius Beets (b),
Eric Ineke (d).

Datum en plaats:

7 maart 2014,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Eigenlijk zou het Rein de Graaff Trio dit voorjaar met de Amerikaanse tenorsaxofonist Abraham Burton en altsaxofoniste Tineke Postma op pad zijn gegaan. Maar de menselijke natuur kwam er tussen: de zwangere Tineke Postma was omstreeks de tournee uitgerekend. De Graaff moest dus op zoek naar een vervanger. Die vond hij in de Amerikaanse trompettist John Marshall.

Marshall is lid van de WDR Big Band in Keulen en is in Nederland redelijk bekend. Hij heeft hier veel met saxofonist Ferdinand Povel opgetreden en cd's gemaakt. De andere blazer, Abraham Burton speelt veel in de New Yorkse jazzscene. Van Rein de Graaff is bekend dat hij een groot liefhebber is van de bebop uit de jaren veertig en vijftig van de vorige eeuw. Vandaar ook dat hij de eerste twee nummers die het kwintet speelde, als volgt afkondigde: "We begonnen met de Charlie Parker-compositie 'Half Nelson' en 'Good bait' van Tadd Dameron... Nog uit de tijd van de jazz." Kenners weten dat De Graaff vindt dat er na 1960 geen echte jazz meer ontwikkeld is. Daar is niet iedereen het mee eens, dat is wel duidelijk. Maar voor de liefhebbers maakt de 'bebop professor' in Nederland de meest boeiende bebop.

In de loop van het concert werd wel duidelijk dat de vijf muzikanten zich in deze muziek helemaal thuis voelen. De luisteraars konden hun spel keurig volgen. Alle melodieën waren mee te zingen en de heren bleven in hun solo's dicht bij het thema. Het klonk voortdurend op de achtergrond mee. Ook werden geen verre avonturen in 'uptempo' ondernomen.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Rein de Graaff. (Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

Abraham Burton. (Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

Met de thema's werd soms heel creatief omgegaan. Zo speelden de musici het weemoedige thema van het van oorsprong Zweedse volksliedje dat in jazzland bekend staat als 'Dear old Stockholm', frisser en opgewekter dan je gewend bent. Door een enkele accentverlegging brachten ze er ook nog een zekere spanning in. Even later leidde John Marshall zijn versie van 'Out of nowhere' in met 'Nostalgia', de variatie van de in 1950 jong gestorven trompettist Fats Navarro op dat thema. Het was een mooie nostalgische gebeurtenis met veel herkenbare jazz. Overigens is Tineke Postma begin maart bevallen van een zoon. Van harte gefeliciteerd. Hopelijk is alles goed met moeder en zoon.

Hessel Fluitman

VERVOLG JAZZ OP HET PODIUM

STAGEBAND

onder leiding van Steven Sluiter

Datum en plaats:

11 maart 2014,
Huize Maas,
Groningen.

'Crowd-funding is the thing!' Scheidend Stageband-voorzitter Paul de Cort begreep dat feilloos en organiseerde daarmee een uitstekende nieuwe cd bij elkaar (Lex Lammens bespreekt deze binnenkort; red.) Dat product, 'Journey To The Heart' getiteld, werd 11 maart in een volle zaal van Huize Maas gepresenteerd.

De Stageband staat onder de bezielende leiding van Steven Sluiter, die een aantal jaren geleden nog alt speelde in de rietblazersectie. De bigband is een verzameling van uitstekende blazers, van wie een aantal ook nog kunnen componeren en arrangeren. Trombonist Pascha Shcherbakov is daar ongetwijfeld het mooiste voorbeeld van. Het orkest speelde een verbluffend mooie versie van zijn compositie 'Taste of tears'. De trombonist, die in het 'Master' van het Gronings conservatorium zit, arrangeerde het stuk zelf voor de bigband. Bassist Marco Kervers Scandinavische connecties leidden tot het stuk 'Björn bajs', oftewel berenpoep, wat zeker niet zo vies klonk als de naam suggereerde. De eigen composities waren mooi en de arrangementen uitstekend, maar de Band schitterde toch vooral in nummers van anderen, met name in 'Moontrane' van Woody Shaw en verschillende stukken van de vermaarde Thad Jones. 'Pete's feet' van Jim McNealy sprong eruit, vooral door de schitterende solo's van tenorist Sergej Avanesov, die overigens gedurende het gehele concert zijn virtuositeit op de belangrijkste sax liet zien.

De Stageband staat al sinds 1981 aan de top van de Nederlandse bigbandsceen. Met 'Journey To The Heart' laten ze zien dat ze die positie nog jarenlang zullen vasthouden.

Bart Hollebrandse

Trombonist Pasha Shcherbakov. (Foto: Willem Schwertmann)

De Groningse Stageband behoort al sinds 1981 tot de Nederlandse bigbandtop.

Baritonsaxofonist Harry Broekman. (Foto: Willem Schwertmann)

Tenorist Sergej Avanesov liet gedurende het gehele concert horen hoe virtuoos hij is.

Gitarist Joost van der Beek. (Foto: Willem Schwertmann)

VERVOLG JAZZ OP HET PODIUM (BEELDVERSLAG)**MARLENE VERPLANCK****Datum en plaats:**

15 maart 2014,
Studio De Bakkerij,
Rotterdam.

Bezetting:

Maxim Baghuis (p),
Erik Albjerg (b).

De New Yorkse zangeres Marlene VerPlanck is een vertolker van het American Songbook. Tijdens haar Europese tournee was ze alleen op 15 maart in Nederland te horen. Ze veranderde De Bakkerij in Rotterdam een avond in een New Yorks cabaret. VerPlanck is één van de laatste zangeressen die kunnen zeggen dat ze de componisten van de liedjes die ze vertolken persoonlijk hebben gekend.

V.l.n.r. Maxim Baghuis en Marlene VerPlanck. (Foto: Joke Schot)

V.l.n.r. Albjerg, VerPlanck en Baghuis. (Foto: Joke Schot)

V.l.n.r. Baghuis, VerPlanck en Albjerg. (Foto: Joke Schot)

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

NEW YORK CALLING

NEDERLANDER IN NEW YORK

Ik ben nu tweeënhalve jaar in New York en heb daarvoor een jaar in Graz, Oostenrijk gewoond. In beide steden heb ik weinig gemerkt van een Nederlandse gemeenschap of een plek waar Nederlanders bij elkaar komen. Over Amerika verspreid heb je wel wat clubs of organisaties die bijeenkomsten organiseren, maar dat zijn vaak Amerikanen die afstammen van Nederlandse kolonisten en die tijdens deze 'meetings' het liefst op klompen lopen. Het kan iets te maken hebben met ons koloniale verleden, misschien hebben we niet zo'n sterke identiteit of passen we ons gewoon graag aan. We willen niet gezien worden als buitenlander en schamen ons een beetje als iemand vraagt waar ons accent vandaan komt. De enige uitzondering is het WK- of EK-voetbal, in 2012 was The Tonic Bar op Times Square tot de nok toe gevuld met Nederlanders en in de zomer van 2010 zag je ook in Oostenrijk opvallend veel oranje op straat.

Nu ik langere tijd buiten Nederland woon, merk ik dat het best leuk is om af en toe Nederlanders te ontmoeten en ik mis soms een gemeenschap die elkaar helpt, gewoon omdat we dezelfde afkomst hebben. Neem bijvoorbeeld de Italianen of de Grieken. Zij leven in een hechte gemeenschap en helpen elkaar als ze op zoek zijn naar werk of een woning. Een Italiaanse vriend van mij was drie maanden op bezoek en vertelde dat de Italianen die hij ontmoette hem meteen uitnodigden bij hen thuis, hem met van alles wilden helpen en zelfs optredens voor hem regelden. Mijn Griekse vrienden kunnen zich volledig onderhouden met hun optredens in Griekse taverna's of op Griekse bruiloften en een Italiaanse vriendin zingt haar eindexamenconcert met een Symfonisch Orkest van vijftig man gesponsord door haar, zoals ze het zelf noemt, Amerikaans-Italiaanse familie.

Misschien zijn de Koreanen wel het toppunt van een hechte gemeenschap. Zij bewonen met z'n allen enorme delen van Queens en New Jersey. Vanavond ben ik door een Koreaanse vriendin gevraagd om mee te gaan naar een Koreaanse Jazz Jam-sessie in Korea Town. Deze sessie is om de twee weken en wordt iedere keer geleid door studenten van een universiteit. Vorige keer waren alle Koreanen die aan NYU studeren aan zet en deze keer is het de beurt van de Queens College-studenten. Begrijp me niet verkeerd, je hoort me niet klagen. Ik heb mijn tweejarige studie in New York geheel te danken aan het Nederlandse Huygens Talent Fonds en zonder dat geld zou ik hier nooit geweest zijn. Ik vraag me alleen af waarom wij zo verschillen van de Grieken en de Italianen en waarom Nederlanders weinig behoefte hebben aan contact met landgenoten of een verbinding met onze cultuur. Het Nederlands-Indonesische restaurant 'Danku' verkocht kroketten en maakte tijdens Koninginnedag verse stroopwafels, maar het is al lang failliet en het Nederlands-Deense restaurant 'Vandaag' (tja, de combinatie begrijp ik ook niet) in East-Village heeft het niet langer dan twee jaar volgehouden.

In ieder geval wordt het voor mij vanavond Koreaanse jazz en 'dumplings' in plaats van bitterballen...

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begin dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

SEAN BERGIN AND M.O.B.

Kids Mysteries

Nimbus West Records

'Kids Mysteries' van Sean Bergins M.O.B. (My Own Band) uit 1988 is de eerste van een reeks van vier met herinneringen uit zijn jeugd. Die moet op het eerste gehoor een puinbak zijn geweest. Maar bij nadere beluistering blijkt dat alle eigenzinnige uitbarstingen steeds een gesmeerd verloop krijgen. Typisch jazz waar je wat voor moet doen om er van te kunnen genieten. Het is alsof Sean Bergin met dit project al zijn creatieve mogelijkheden in een keer in de strijd gooide. Alsof jeugdige onbevangenheid van hem en de band bezit nam, waardoor alles wat er gebeurde toch op zijn pootjes terecht kwam.

De Zuid-Afrikaanse blazer Sean Bergin kreeg van verschillende kanten te horen dat hij toch eindelijk eens zijn eigen band op poten moest zetten en zo geschiedde. Hij schilderde er zijn eigen muzikale panorama mee. De muziek is wel en niet te vergelijken met groepen als het ICP of Franky Douglas' Sunchild. De eigenzinnigheid van de muzikanten zorgt ervoor dat het geluid alle kanten opvliegt, maar wel voortdurend onder controle blijft en ook weer bij elkaar komt.

Vanaf het eerste nummer voel je de feestelijkheid in Bergins muziek: iedereen is opgewonden en speelt zich met veel energie door de songs heen. In 'Ice cream man' kun je keurig volgen hoe het die man vergaat: hij leurt, de mensen verzamelen zich, de ijsverkoop start en tot slot de opwindende van het koude zoet rondom hem. En telkens komt de hele boel voor korte tijd weer bij elkaar. En dat in een opwindend tempo.

'Monkey woman' is ook een prachtig voorbeeld. Zoals in meer stukken op deze cd hebben de drie strijkers hier een prachtige rol. Ernst Reijseger (cello), Tristan Honsinger (cello) en Ernst Glerum (bas) spelen zich voortdurend in de kijker. En luister ook eens naar trombonist Wolter Wierbos. Dit is zijn feature. Alleen al voor dit stuk is het de moeite waard om achter deze cd aan te gaan.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA

Sena Dutch Jazz Competition 2014

Talentvolle Nederlandse jazzgroepen kunnen zich aanmelden voor de tiende editie van de tweejaarlijkse Sena Dutch Jazz Competition. De finale van dit landelijke concours vindt plaats op 16 mei in LantarenVenster in Rotterdam, voorafgegaan door halve finales op 7 mei in het Bimhuis Amsterdam en 14 mei in Paradox Tilburg. Winnaars worden geselecteerd in de categorieën Beste Groep en Beste Solist.

Acht groepen worden geselecteerd voor de halve finales. Daarin wordt uitgemaakt welke vier groepen optreden in de finale in Rotterdam. De prijs Beste Groep bestaat onder meer uit een geldprijs, een tournee (ovb) in het voorjaar van 2015, een spot in het programma van het North Sea Jazz Festival 2014 en deelname aan de European Jazz Competition 2014.

Meer info: <http://www.dutchjazzcompetition.nl>

Dordtse Jazzprijs 2014

Op zondag 4 mei en 1 juni vindt de 26ste editie van de Dordtse Jazzprijs 2014 plaats. Hiervoor kunnen jonge musici, studenten en/of pas afgestudeerde musici zich inschrijven. De wedstrijd zal onderdeel zijn van de Sena Summer Jazz 2014-activiteiten van Jazzpodium DJS. De voorselectie voor de wedstrijd gebeurt aan de hand van audio- en/of videomateriaal op internet. Zes bands worden uiteindelijk geselecteerd om zondag 4 mei of 1 juni te komen optreden in Jazzpodium DJS te Dordrecht. Het laatste muziekstuk dat gespeeld wordt moet een eigen interpretatie van Monks 'Well you needn't' zijn. De winnaar krijgt een prijs van 1.000 euro en een speelplek tijdens Sena Summer Jazz.

Meer info: http://www.jazzandbeyond.nl/?page_id=2124

BESTSELLERS JAZZ CENTER

17 maart 2014

- 1 **Takuya Kuroda**
Rising Sun (Blue Note)
- 2 **Joris Roelofs**
Aliens deliberating (Pirouet)
- 3 **Catherine Russell**
Bring it back (Jazz Village)
- 4 **Jeff Ballard**
Time's Tales (OKeh)
- 5 **Rudy Royston**
303 (Greenleaf)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 **Donald Edwards**
Evolution Of An influenced Mind
(Criss Cross)

Een fijne nieuwe Criss Cross-release van drummer Donalds Edwards, die op deze cd ook als componist blijkt geeft van veel muzikaliteit.

- 2 **Colin Vallon**
Le Vent
(ECM)

Zijn tweede ECM-release met mooi uitgesponnen melodieën en een opname (in Oslo onder leiding van Jan-Erik Kongshaug) om je vingers bij af te likken!

- 3 **Brian Culbertson**
Another Long Night Out
(BCM)

Remake van het twintig jaar geleden verschenen 'Long Night Out'-album. Nu bijna zonder computers maar met 'echte' instrumenten en een keur aan fusion-grootheden. Gewoon een lekkere smooth jazz-cd met diepgang en puike soli.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS APRIL

Bigband Straightahead doet 21 april mee aan het jaarlijkse Big Band Festival Goor. (Persfoto)

JAZZ KUURNE

Kubox, Kuurne

5 april 2014

(<http://www.jazzkuurne.be/>)

Met onder anderen: Vanessa Matthys Quartet, Sidewinders play Joe Henderson, Black Flower, The Born To Jazz Movement Dee Jays.

BIG BAND FESTIVAL GOOR

Centrum, Goor

21 april 2014

(<http://www.bigbandfestivalgoor.nl/>)

Met: Apollo Big Band, Cottonville Big Band, Solid Big Band, Amstel Bigband, **Straight Ahead**, Joint Venture, Basement Bigband, Dizziz Jazz, Utrechts Jazz Orkest, Jay Jay's Border Jazzmen, John Cornwill band, Hofjazzband.

OVERLEDEN

Al Harewood, 13 maart 2014 (90)

Amerikaanse drummer. Geen stilist die alle naslagwerken haalde, maar een musicus met een enorme staat van dienst: nam deel aan tal van platensessies, maakte vele tournees. In 1986 speelde hij met Joop van Enkhuizen in 'Joe Meets The Rhythm Section' voor Timeless.

Med Flory, 12 maart 2014 (87)

Amerikaanse saxofonist met veel bigbandervaring: Claude Thornhill, Woody Herman, Terry Gibbs, Ray Anthony en eigen band. In 1972 richtte hij een negenmansgroep op, Supersax, die met veel succes soli van Charlie Parker naspeelde.

Duncan P. Schiedt, 12 maart 2014 (92)

Overleden in Pittsboro, Indiana. Was fotograaf, documentalist en auteur van een boek: 'The Jazz State of Indiana', maar vooral een zeer gewaardeerd man: vriendelijk, zachtmoedig, behulpzaam.

(jjm)

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

JAZZWEEK TOP DRIE

17 maart 2014

1 George Cables

Icons and Influences (HighNote)

2 Craig Handy

Craig Handy & 2nd Line Smith (Okeh)

3 Helen Sung

Anthem For A New Day (Concord)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

JAZZ MEDIA CHART

Maart

Henning Bolte, Jazzism:

Nils Davidsen

Noget At Glæde Sig Til. Solooutburst In Various Frames (ILK)

Lars Grip & Patrik Sandberg, Orkester Journalen:

Lina Nyberg

The Sirenades (HOOB)

Cim Meyer, Jazz Special:

Labtrio

Fluxus (Out Note Records)

Lars Mossefinn, Dag & Tid:

Come Shine

Red And Gold (Jazzland)

Luca Vitali, Giornale della Musica:

John Lurie National Orchestra

The Invention Of Animals (Amulet)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

Billy Hart Quartet

One Is The Other (ECM)

Paweł Brodowski, Jazz Forum:

Marek Napiorkowski

UP! (Vertigo Records)

Jon Newey, Jazzwise:

Phronesis

Life To Everything (Edition)

Anna Filipieva, Jazz.Ru:

Voccolours & Alexey Lapin

Zvuklang (Leo Records)

De Jazzmedia Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

VARIA

Jazzbulletin nummer 90 is uit

Jazzbulletin 90, een uitgave van het Nederlands Jazz Archief, is uit. In dit nummer onder meer: de Duke Ellington Conference in Amsterdam, een interview met Morris Kliphuis, Bob Hagen over Jazz Impuls, de Nederlandse platen van Ben Webster (door Jeroen de Valk) en jazz en reclame (door Rudie Kagie). Meer info is te vinden op de website: <http://www.jazzarchieff.nl>

Eddie Determeyer en Sem van Gelder geven gratis cursus jazzgeschiedenis in Groningen

De geschiedenis van de jazz 'van nul tot nu' is het onderwerp van acht wekelijkse bijeenkomsten in de Groninger Pinakotheek Forma Aktua. Jazzcriticus Eddy Determeyer zal, samen met platenkenner Sem van Gelder, zijn licht laten schijnen over onderwerpen als het ontstaan van het genre, de rol van de grammofoonplaat, de wereldwijde acceptatie, jazz als pop- en luistermuziek, vrije improvisatie en de huidige stand van zaken. Tevens zullen de initiatiefnemers aan de hand van originele 78-toeren-platen laten horen hoe coryfeeën als Duke Ellington en Charlie Parker in werkelijkheid geklonken hebben. Speciale aandacht krijgen buitenmuzikale aspecten die de koers van de jazz bepaald hebben, zoals demografische, technische, koloniale en politieke factoren.

De serie start woensdag 2 april in Forma Aktua, Nieuwstad 10, Groningen. De bijeenkomsten beginnen om 20.00 uur en zijn gratis toegankelijk.

Programma:

- 02/4 Was New Orleans de geboorteplaats? (Eddy Determeyer)
- 09/4 De rol van de grammofoonplaat (Sem van Gelder)
- 16/4 De verovering van de wereld (Eddy Determeyer)
- 23/4 Swing, jazz als popmuziek (Eddy Determeyer)
- 30/4 Ellington en Parker op 78 toeren (Determeyer, v Gelder)
- 07/5 Bebop, jazz als luistermuziek (Eddy Determeyer)
- 14/5 Free jazz (Eddy Determeyer)
- 21/5 Anno nu: neo-bop en -free (Eddy Determeyer)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort.

Fotografie: Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot en Willem Schwertmann. en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl).

Vrijwaring: Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

LAATSTE NIEUWS

LUCEBERT-BOEK EERVOL VERMELD BIJ 'SCHÖNSTE BÜCHER AUS ALLER WELT 2013'

'Ik ben een gemankeerde saxofonist', het boek dat vorig jaar verscheen over de relatie van Lucebert met de jazzmuziek, heeft een eervolle vermelding gekregen bij de competitie 'Schönste Bücher aus aller Welt' in Leipzig. Het is dit jaar het enige uitverkoren Nederlandse boek.

'Ik ben een gemankeerde saxofonist' is de 48ste uitgave van de kleine uitgeverij Huis Clos en het is de eerste keer dat een boek van Huis Clos deze internationale onderscheiding krijgt. De huisvormgever van Huis Clos, Piet Gerards, viel al vaker in de prijzen. Het boek inventariseert de relatie tussen Lucebert en de jazz aan de hand van gedichten en beeldend werk van Lucebert, foto's, beschouwingen en twee cd's. Ook is in het boek een overzicht van Luceberts collectie jazz- en bluesplaten terug te vinden. Het boek verscheen onder redactie van Ben IJpma en Ben van Melick.

De juryleden van 'Schönste Bücher aus aller Welt' roemden de slimme schuifdoos waar het boek in zit ('skillfully put together'), het gebruik van verschillende papiersoorten, de beeldbehandeling ('breezy and stable') en noemden het boek als geheel 'a functional joy'.

Schönste Bücher aus aller Welt is sinds 1991 de jaarlijkse internationale schoonheidswedstrijd voor het boek, georganiseerd door de Stiftung Buchkunst (Frankfurt/Leipzig). Dit jaar werden Best Verzorgde Boekenselecties uit dertig landen aan de Leipziger jury voorgelegd. Daarbij waren 33 Nederlandse boeken. 'Ik ben een gemankeerde saxofonist' is uitverkocht. Vanwege de zeer hoge productiekosten komt er geen herdruk.

(In Jazzflits 208 is dit boek in Jazz op Papier besproken)

OPROEP

Werking hyperlinks in Jazzflits

In Jazzflits zijn hyperlinks opgenomen. Die verwijzen naar websites, muziekbestanden of filmpjes. Op een gewone computer en laptop werken deze in de regel goed. Op een iPad en tablet laat de techniek ons echter in de steek. Klikken levert dan niets op. U moet de link kopiëren en zelf in Explorer of Firefox plakken. Uiteraard is ons er veel aan gelegen om dit probleem op te lossen. Heeft u als lezer een idee, dan horen we dat graag. Ons e-mailadres is: jazzflits@gmail.com. **Bedankt!**